

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๑๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สายบ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-ยโสธร-อุบลราชธานี
ตอนเลยเมืองยโสธร

พ.ศ. ๒๕๖๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔
เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง
แผ่นดินสายบ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-ยโสธร-อุบลราชธานี ตอน
เลยเมืองยโสธร ในท้องที่อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ซึ่งได้
กระทำการสำรวจที่ตมต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

LIRT

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๑๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๗๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-ยโสธร-อุบลราชธานี ตอนเลี้ยวเมืองยโสธร พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-ยโสธร-อุบลราชธานี ตอนเลี้ยวเมืองยโสธร อยู่ในท้องที่อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตติยสุลาลัย

นายกรัฐมนตรี

LIART

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านไผ่ - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - ยโสธร - อุดรราชธานี ตอนเลี้ยวเมืองยโสธร ในท้องที่อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ท้องที่บางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อน ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

